

1 mars

Partiledaren satte sig vid bordet och tittade allvarligt på de fem personer som kommit på hans kallelse. Alla tillhörde partiets Inre Utskott:

Birgit	talesperson i sjukvårdsfrågor
Magdalena	utrikespolitisk talesperson
Patrik	talesperson i skattefrågor
Fredrik	talesperson i rättsfrågor
Bengt	Inre Utskottets ständige sekreterare

– Jag har bett er komma hit idag för att vi skall diskutera en ytterst allvarlig fråga. Det är absolut nödvändigt att ingen utomstående får reda på något av det vi säger och diskuterar idag. Är vi överens om det?

Deltagarna tittade på varandra med en blandning av nyfikenhet och oro. Ville Partiledaren avgå eller skulle han föreslå en ny inriktning för partiet? Men alla nickade allvarligt och någon hummade ett ja.

Partiledaren fortsatte:

– Våra diskussioner framöver är epokgörande och därför har jag bett Bengt att notera allt av vikt så att historikerna i framtiden kan rekapitulera våra diskussioner.

Jag pratade för några dagar sedan med en av mina närmaste vänner som är forskare på Karolinska. Vi var klasskamrater en gång för länge sedan och har haft god kontakt genom åren. Han har alltid varit en riktig ensamvarg och har kanske varit lite svår att samarbeta med. Så han har haft ett eget projekt på Karolinska. Jag är nog den ende som han har diskuterat öppet med, så jag har känt till lite av hans forskning. Han har undersökt olika möjligheter att stoppa åldrandet hos celler och försökt att backa cellen till en tidigare status, ungefär som när man gör systemåterställning på en dator. Han har låtit olika svampar invadera cellerna och undersökt effekterna.

Jag har tidigare inte trott att hans forskning skulle ge resultat de närmaste decennierna, för det måste ju vara svårt att på egen hand lyckas med en sådan process. Men för någon vecka sedan viskade han till mig att han gjort ett stort genombrott och att han ansåg att man genom upprepade injektioner i en människa skulle kunna få hennes celler att inte degenerera utan behålla status quo. Fråga mig inte hur det skulle kunna fungera. Men han var helt övertygad om att man skulle kunna stoppa åldrandet av alla celler hos en människa så länge denne får regelbundna injektioner av en svamp som han kallade för EL983. Det konstiga namnet är hans initialer och den 983:e svampen han framställde. Han har alltså 982 misslyckade försök bakom sig.

Men han påpekade också att det under lång tid framöver skulle bli mycket dyra injektioner eftersom svampen var svår att hålla vid liv.

– Fantastiskt, utbröt Birgit, detta är ju vad människan har fantiserat om i alla tider. Tänk att vi kommer att få vara med om denna vändpunkt i mänsklighetens historia. Att just vi i vår tid blir de första människorna med evigt liv.

Partiledaren avbröt:

– Jag har ju haft några dagar att fundera och jag är inte övertygad om att detta leder till lycka för mänskligheten. Tvärtom.

Först har vi problemet att varken vi i Sverige eller andra länder har råd att låta behandla alla människor. Det kommer att bli en gräddfil med rika människor som får leva att långt, kanske evigt liv. Om och när medlet blir billigare uppkommer problemet att jorden inte klarar av att föda alla människor som lever på övertid och samtidigt låta nya människor födas och växa upp. Vi riskerar att få en förstelnad mänsklighet utan möjlighet till förnyelse.

Det uppstod en livlig diskussion med många spontana men diskutabla förslag. Många idéer var helt orimliga och Bengt beslöt att inte skriva ner dessa för att skona kollegornas eftermäle.

Partiledaren fortsatte:

– Vi har nu hamnat i den unika situationen att vårt parti kan ha en handlingsplan när forskningsresultaten blir officiella. Vi har nog en månad på oss, men det är ju inte omöjligt att information läcker ut från Karolinska, liknande det som vi fått reda på idag. Min vän är som sagt en enstöring och jag tror att han håller tätt. Men han vet naturligtvis att han kan få mycket stora donationer om han läcker upplysningar om EL983 till rätt personer.

Jag tycker att vi alla tar oss en natts funderingar och träffas i morgon för att utforma vår strategi. Försök då tänka på vilka strider det kan bli mellan rika och fattiga, mellan olika länder och mellan olika forskningsgrupper. Helt klart är att rätt forskare kan komma att få nästan omätliga resurser.

Jag tycker också ni skall fundera på hur människorna kommer att reagera när de får reda på vad som kan komma ut av forskningen. Det kan också finnas anledning att fundera på hur budskapet skall föras ut till våra medborgare.

Efter mötet kastade sig Partiledaren uttröttad in i taxins baksäte. Vad skönt, tänkte han nu är jag inte Partiledare på en stund, nu är jag Sven-Åke. Han var helt utmattad för senaste veckan hade det blivit dåligt med sömn. Han hade legat och grubblat på den situation som skulle inträffa efter offentliggörandet av forskningsrapporten. De sista kvällarna hade han varit tvungen att pressa ner både en whisky och några sömntabletter för att komma till ro. Det verkade inte som om hans hustru hade märkt att han var bekymrad. Han ville ännu inte berätta något för henne.

Nu hade han delegerat problemet till sina kollegor. Jag hoppas att de inte heller märkte att jag hade fått dåligt med sömn, tänkte han.

När han fått höra om forskningen hade han, precis som Birgit, först blivit strålande glad. Vilken lycka att få vara med om mänsklighetens bästa epok, hade han tänkt. Men sedan hade han börjat ana alla problem som skulle torna upp sig. Överbefolkning. Havererat pensionssystem. Alla hjälplösa åldringar som skulle fortsätta att vara just hjälplösa.

Ju mer han grubblade, desto mer bekymrad blev han. Han började inse att det nya medlet skulle kunna bli farligare för mänskligheten än både miljöförstöring, kärnvapen, klimatchocker och resistenta bakterier. Det skulle också kunna leda till terrorism och upptrappat våld mellan fattiga och rika.

Jag hoppas att mina kollegor kan tänka i andra och mer positiva banor, tänkte han innan han somnade i taxin.

2 mars, kl. 09.00

Partiledaren betraktade sina kollegor. Nog verkade de lite utvakade. De hade tydligen haft en svår natt!

– Hej och god morgon! Hur har natten varit? Har ni kommit fram till några intressanta ställningstaganden? Jag tycker vi gör så att var och en får presentera sina tankar och förslag. Vi diskuterar sedan just det förslaget tills vi går på tomgång. Sedan får nästa person komma med sitt förslag och vi tar en förnyad diskussion. Sedan gör vi en sammanfattning och bestämmer hur vi skall fortsätta för att komma till en gemensam strategi. Verkar en sådan dagordning OK?

Alla nickade. Birgit var ivrig och började prata omgående:

– Jag är säker på att gemene man kommer att reagera precis som vi har gjort. Först en kort stund av eufori och sedan mera tveksamhet. Jag tror därför att forskningen måste presenteras på just det sättet. Först med positiva signaler och därefter varningar för vart det kan leda.

– Sedan måste vi snabbt presentera ett program för hur vårt parti kommer att tackla den nya situationen. Jag tycker att vi skall börja med att få folk att inse att samhället inte har resurser att låta alla bli gamla. Vi skall direkt klargöra att inget samhällsstöd nu eller i framtiden skall utgå till personer som blivit äldre än t.ex. 100 år. Vi skall sedan fortsätta med jämlikhetstanken. Innan medlet finns tillgängligt för alla skall det vara förbjudet för alla att använda det. Jag anser att vi skall införa obligatorisk provtagning. Den som avslöjas med att ha injicerat medlet skall omgående fråntas allt stöd från samhället. Därmed kommer folk att få välja mellan att leva ett normalt dödligt liv inom samhället eller att leva ett evigt liv utanför samhället.

När sedan medlet blir så billigt att staten har resurser att ge alla samma behandling skall vi bara ge medlet till människor mellan 25 och 60 år. Vi skall då fastställa en gräns för hur många år man skall få lov att leva. Därefter skall man inte kunna fortsätta att få några injektioner. Fram till den åldern då medlet dras in kommer alltså människorna att leva kvar med sin ursprungliga, mer eller mindre åldrade kropp. En del kommer att fungera som en 25-åring, andra kommer att se ut som 60 år.

Under Birgits inlägg hade en del nickat, andra hade skakat på huvudet. Partiledaren tänkte mycket tyst att Birgit var helt förutsägbar. Snabba, något virriga åsikter, som inte var helt genomtänkta. Han hade flera gånger försökt hitta en reträttpost åt henne. Men alla hade värjt sig. Därför ingick hon fortfarande i Inre Utskottet.

– Du har tagit upp några av de problem som kommer att uppstå. Men ditt förslag innebär ett mycket obehagligt kontrollsamhälle, ansåg Patrik. Vi kan knappast föreslå att alla som vill ha samhällsstöd skall tvingas lämna blodprov. Vi kommer att få regler där de andra partierna har lätt att föreslå väljarna mer attraktiva lösningar som verkar bra för stunden men som inte är hållbara i längden. Precis som det alltid blir när vi diskuterar långsiktiga frågor som pensioner, sjukvård och försvar.

Olika argument haglade genom rummet den närmaste timmen, men utan att man kom närmare en gemensam lösning. Partiledaren manade nästa person att lägga fram sitt förslag.

2 mars kl. 11.00

Fredrik började sitt inlägg:

– Jag tänker inte alls ta upp den rättstekniska aspekten på problemet. Jag vill istället påminna er om vad som kommer att hända när forskningsresultaten första gången når pressen. Vi kommer då att få se löpsedlar som:

EL983 SKULLE KUNNA GE DIG EVIGT LIV

– **politiker oeniga om vem som skall få chansen**

– **tips om hur just du skall bli utvald**

Ni kan ju föreställa er vilket tryck vi kommer att utsättas för. Jag tycker därför att vår strategi skall vara att ligga mycket lågt och låta alla andra göra bort sig med olika ogenomförbara förslag. I början skall vi koncentrera oss på att tala om olika biverkningar som kan uppstå. Vi behöver bara nämna vaccinet mot svininfluensan eller Neurosedyn. När vi sedan läst av opinionsläget kan vi mejsla ut vårt förslag.

En grundläggande princip för att få EL983 skall vara att det sker på egen risk. Man tar det helt frivilligt och alla skall skriva under ett kontrakt som innebär att varken sjukvården eller tillverkaren skall kunna ställas till ansvar för eventuella skador eller biverkningar.

Vi måste ju inse att det blir kvar en viss "naturlig dödlighet". Det kommer fortfarande att ske olyckor och vi har ännu inte utrotat alla dödliga sjukdomar. Krig och terrorhandlingar kommer säkerligen att fortsätta att skörda offer. Men människorna kommer att bli mera angelägna om att inte råka ut för olyckor eller sjukdomar. Som det är nu är det ju inte så stor skillnad att bli överkörd när man är 50 år eller att dö av ålderdom när man är 80 år. Men om skillnaden är att bli överkörd som 50-åring eller att leva ungefär 500 år ytterligare blir det en enorm skillnad.

Jag föreslår också att staten skall ges full makt över EL983 och att ingen över t ex 150 år skall kunna få några förmåner från staten. Dessutom tror jag att staten skall förbjuda all forskning som har till mål att förlänga livet. Det gick bra att förbjuda forskare att tänka på kärnkraft. Då borde det gå bra att även förbjuda tankar på längre liv. Vi kanske skall skaffa ett valspråk ungefär:

INTE LÄNGRE LIV UTAN BÄTTRE LIV

Partiledaren kom med ett inlägg:

– Det där var inte dumt alls! Vi skulle kunna låta genomföra en attitydundersökning med frågor av typen:

"Är du beredd att injicera ett medel som har en 30 %-ig möjlighet att ge dig ett evigt liv, men som har en 70 %-ig risk att du kommer att dö inom 1 månad."

Detta inlägg satte fart på diskussionen. Alla var övertygade om att olika intressegrupper verkligen skulle initiera opinionsundersökningar av denna typ. Deltagarna bidrog med mängder av tänkbara och otänkbara frågeställningar.

– Nu börjar ni bli oetiska! Jag känner att det är dags för lunch.

2 mars kl. 13.00

Diskussionerna under lunchen blev förvånansvärt samlade och all dagliga. Det gällde ju att inte låta några andra av lunchgästerna ana vad man pratade om. Men efter lunchen började Patrik sitt inlägg:

– När jag i natt funderade på vårt problem, kom jag fram till att det verkar helt orimligt att vi någonsin kan ge alla människor ett evigt liv. Vi måste på något sätt landa i ett samhälle där det föds ungefär lika många människor som det dör. Jag vet inte hur lång medellivslängd samhället kan klara, men det kan säkert någon forskare räkna ut.

Mitt förslag är att hålla födelsetalen på en lagom nivå genom att dela ut ett lämpligt antal barntillstånd och sedan hålla dödstalen på samma nivå som födelsetalen. Varje år måste man då göra en genomgång av hur många som dött av olyckor, sjukdomar m.m. Sedan fastställer man hur många ytterligare som måste fasa ut för att vi skall få en lämplig sammansättning av befolkningen.

För att skapa balans i ålderspyramiden ser jag att man bör ha en kombination av poängsystem och lottdragning, kanske hälften av varje.

Det skall uppfattas som en förmån att få injektionerna. Varje individ skall få poäng för de insatser hen gör för samhället. Pluspoäng för sådant som gynnar samhället och minuspoäng för sådant som belastar samhället. De individer som vid årsskiftet har lägst poäng skall inte längre få några injektioner. Lottdragningen skulle ske mellan dem som levtt längst. För att mildra de dramatiska besluten skulle man kunna ge extra barntillstånd till de familjer där en gamling dött.

De andra i församlingen kände en rysning av obehag när de efter en stund förstod innebörden av Patriks förslag.

– Vi talade nyss om ett kontrollsamhälle. Här har det verkligen utvecklats till ett terrorsamhälle, var det någon som sade.

– Du menar alltså att vi skall införa dödsstraff!

Partiledaren hade suttit tyst långa stunder för att kunna få nya infallsvinklar genom att lyssna på de andra. Nu kände han sig tvingad att bryta den obehagliga tystnad som uppstått:

– Jag konstaterar att vi har hamnat i den klassiska kampen mellan kollektivets krav och individens önskan. Vi verkar vara helt överens om att mänskligheten inte klarar att ge alla individer ett evigt liv. Men varje individ vill tillhöra en utvald skara som får detta eviga liv.

Samtidigt vill jag påminna om att det finns många gamla sägner där människor på ett eller annat sätt har blivit dömda till ett evigt liv. Alla dessa sägner är egentligen olika versioner av berättelsen om Ahasverus "Jerusalems vandrare skomakare". Det är intressant att konstatera att det i dessa sagor var ett straff och inte en belöning att få ett evigt liv. Det är något vi måste ha i tankarna när vi utformar vår strategi.

2 mars kl. 14.00

Under tiden hade man kunnat se att Magdalena hade fått det allt svårare att hålla tyst. Det syntes tydligt på henne att hon ansåg sig ha kommit på en bra lösning. Partiledaren märkte detta och bad henne framföra sina tankar:

– Partiets mål kan inte vara att frälsa mänskligheten, för det klarar vi inte. Vårt mål måste istället vara att maximera antalet väljare som vill se oss som makthavare. Om nu någon vill vara makthavare i ett samhälle som utsätts för de enorma påfrestningar som många av er har antytt.

Jag föreslår därför att vårt budskap till medborgarna skall vara att det är FN som skall ta tag i problemet. Svenska folket har ju en förvånansvärd tilltro till FN, trots att FN i praktiken har utträttat väldigt lite. Genom att hänskjuta frågan till FN slipper vi att ta något ansvar. Vi kan ju t.ex. kräva att FN beslutar att inget land får öka sin befolkning med hjälp av livsförlängande medel. Det kommer säkert att resultera i några års resultatlösa förhandlingar. Eventuella sanktioner kan vara att sprida något medel som ger delar av befolkningen någon form av sterilitet – ungefär som Dan Brown föreslog i en av sina böcker "Inferno".

Alla verkade vara mycket glada att det äntligen kom ett förslag som inte tvingade partiet att ge obehagliga förslag till medborgarna. Partiledaren var mycket nöjd när han avslutade mötet:

– Nu har vi äntligen kommit fram till något att spinna vidare på. Så därför tycker jag att vi tar med oss den goda stämningen hem och fortsätter om ett par dagar. Under tiden skall jag kontakta min vän forskaren, ställa några fler frågor och höra om han har något nytt att komma med.

Jag vill alltså sammanfatta dagen samtala enligt följande:

1. Vår strategi skall vara att varna för oväntade biverkningar och hänskjuta frågan till FN
2. Vi skall försöka ta reda på fler detaljer, t.ex. biverkningar, om EL983.
3. Vi skall förbjuda forskning kring medel som bara förlänger livet.

4 mars

Partiledaren betraktade sin lilla grupp och konstaterade att alla kom på utsatt tid, vilket inte hände alltför ofta. Det märktes tydligt hur nyfikna de var på att höra resultatet av hans möte med forskaren. I den något kryptiska kallelsen hade han avslöjat att han lyckats få ett långt samtal med denne.

– Jag pratade med min vän hela kvällen i går. Jag noterade några viktiga punkter som vi kan ta i tur och ordning:

De flesta försöken har skett på helt friska celler. Men han har också gjort försök på celler som utsatts för olika halter av droger som alkohol, marijuana, heroin etc. Det visar sig då att drogerna i vissa fall har gjort cellen helt oemottaglig för EL983, i andra fall har den drogade cellen helt kollapsat. Medlet kan alltså inte ges till personer som använt droger en period före injektionen. Han tänker fortsätta försöken inom detta område för att ta reda på hur lång tid personen måste ha varit drogfri för att man skall kunna ge medlet.

Eftersom man måste ta medlet regelbundet innebär detta att den som vill dra nytta av medlet för all framtid måste hålla sig drogfri.

– Perfekt, utbrast Birgit, vi kommer äntligen att få ett drogfritt samhälle. Jag hade börjat bli tveksam till EL983, men detta övertygar mig om att vi trots allt inte får förbjuda forskningen.

– Ja detta var onekligen en positiv nyhet, tvingades Partiledaren hålla med om, trots att han hade svårt att se glädjen med ett evigt liv utan ett enda liten whisky och utan några glas vin.

Även de andra hymlade lite grann om fördelarna med ett nyktert leverne. Men den som deltagit i sammankomsterna med Inre och Yttre Utskottet insåg att kollegorna kände beskedet som en stor besvikelse. Utom Birgit som både var nykterist och vegetarian och även anti inom många andra områden.

– Man har ju inte gjort försök med alla typer av gifter, fortsatte Partiledaren. Så det är ju mycket möjligt att även spår av bekämpningsmedel, PCB eller annan skit kan påverka möjligheterna att tillgodogöra sig EL983.

Hela diskussionen började nu urarta när deltagarna försökte finna alla medel som i samhällsdebatten utmålats som farliga. Om det funnits en åhörare, kunde denne nästan ha fått intrycket att det var Miljöpartiet som förberedde sin nästa motion.

Partiledaren försökte få sammanträdet att fortsätta framåt genom att höja rösten:

– Det fanns också andra och kanske ännu mer avgörande detaljer som jag diskuterade med min vän. Jag försökte nämligen pressa honom för att höra hans uppfattning om vad som skulle hända när en människas nya celler under hela livet fortsatte att vara identiska med de gamla. Han måste då erkänna att han också funderat på detta. Han trodde att det kunde finnas en möjlighet att människan tappade förmågan att anpassa sig till nya situationer. Förändringar i omgivningen skulle kanske tacklas på samma sätt som tidigare.

Han såg en viss risk för att en människa som behandlats med EL983 inte klarade av förändringar. Han trodde att den "förstelnade" människan inte var lämpad för nydanande forskning. Det var också tveksamt om en sådan människa skulle klara att ta svåra beslut eller ens klara att hantera nya tekniska uppfinningar.

När Partiledaren beskrev dessa problem tänkte flera av åhörarna att han egentligen beskrev en yrkespolitiker. Samtidigt började alla i gruppen att inse att det nya medlet skulle kunna bli mycket farligt för mänskligheten.

– Jag ser framför mig en människa som ser helt normal ut men som betar sig som en robot. Som ger ungefär samma svar på alla frågor, som kommer med samma förslag som tidigare och som alltså betar sig ungefär som alla dagens pensionärer.

– Kanske har medlet funnits under lång tid för jag tycker beskrivningen passar in på många av våra kollegor eller motståndare. Bosse Ringholm t.ex. måste ha fått flera injektioner av medlet.

Partiledaren bröt innan någon hann räkna upp fler personer som låg i riskzonen:

– Jag förstår att vi på något sätt måste stoppa det nya medlet. Jag skall ta en lång diskussion med min vän. Jag skall rapportera till er vad som händer. Om jag lyckas behöver vi inte diskutera denna fråga ytterligare. Om jag misslyckas får vi kanske ta till olagliga medel, givetvis med samhällets bästa framför ögonen.

8 oktober några år senare

Partiledaren satt åter igen och läste Bengts gamla noteringar från de avgörande mötena i början av mars. Det hade han nu gjort i många år. Numera var han givetvis inte Partiledare längre. Han var bara privatpersonen Sven-Åke. Egentligen var han bara en spillra av Sven-Åke.

Vilken tur att jag bad Bengt att skriva ner även delar av mina tankar från den tiden, tänkte han, när han försiktigt bläddrade i de gamla gulnade papperen. Han hade omsorgsfullt sparat sitt exemplar. Dessutom fanns det en annan variant av protokollet på partikansliet om det nu inte hade blivit utrensat vid de återkommande städkampanjerna. Men den varianten gav en betydligt kortare version av deras sammankomster den där hektiska veckan i början av mars. Idén med dubbla protokoll var verkligen inte min idé, tänkte han. Det har praktiserats under lång tid av alla partier

Noteringarna hjälper mig att minnas den fantastiska tiden då jag räddade världen, tänkte han.

Han hade inte varit riktigt ärlig mot sina kollegor. I början hade han uppriktigt försökt få deras stöd för att bedöma hur man skulle hantera den nya forskningen. Men ganska snart hade han insett att inte heller kollegorna hade kunnat se någon framtid med det nya medlet. Då hade han bestämt sig för att stoppa forskningsprojektet.

Efter det sista mötet hade han åter sökt upp sin vän. Han hade en hel natt försökt övertyga honom att hans forskning bara skulle medföra problem. Framåt morgonen hade vännen gett med sig. De hade gemensamt hållt ut och dödat hela den svampkoloni som var grunden till vännens forskning. Han hade sovit riktigt gott efter den natten och hade sedan rapporterat till sina kollegor att problemet var löst.

Men två dagar senare hade han nåtts av det hemska budskapet att hans vän hittats död på sitt laboratorium. Dödsfallet hade aldrig blivit uppkärvat men det påstods att hans kropp hade invaderats av svampmycelier som hade kvävt hans celler. Eftersom hans vän arbetat helt på egen hand fanns det ingen som kunde förklara angreppet. Sven-Åke hade blivit helt chockad och gick i flera dagar och väntade på att han själv också skulle drabbas. Men han klarade sig.

Ingen av hans kollegor hade möjlighet att koppla dödsfallet till deras diskussioner om EL983. Han hade aldrig nämnt vännens namn och inte heller inom vilket område han arbetade. Hans kollegor hade istället berömt honom för att ha löst problemet så förståndigt.

Sven-Åkes arbetslust hade fått sig en knäck efter vännens död. Men han hade fortsatt som partiledare ytterligare något år. Då hade han oväntat blivit avsatt på partikongressen. Han fick aldrig någon riktig förklaring. De mest ärliga beskedet han fick var att partiet tyckte att han hade svårt att ta till sig nya idéer. De tyckte att han hela tiden föreslog samma lösningar som hade fungerat tidigare. Det var knappast något nytt. De flesta partierna hade ju som regel att försöka lösa dagens problem med gårdagens politik.

Han hade fått en bra pension och behövde inte oroa sig för sin ålderdom. Han hade gett ut sina memoarer. De hade fått samma svala mottagande som företrädarnas. Läsarna tyckte nog att han inte hade kommit med tillräckligt intrikata avslöjanden. Han hade givetvis inte nämnt något om forskningsprojektet EL983. Men han gick ständigt omkring och undrade om det skulle offentliggöras något liknande projekt där någon ansåg sig ha lösningen på livets gåta. Men det kom inget sådant.

Sedan hade livet rullat på. Han kände sig i bra form men det var prövande att gång efter annan gå på begravingar för sina jämnåriga kollegor, släktingar och vänner. När han kom upp i 100-årsåldern var han helt ensam i sin generation, vilket inte var så trevligt. Då började det bli begravingar för hans barn. Han blev fundersam över varför just han hela tiden skulle bli övergiven.

När han tvingades att också gå på sina barnbarns begravingar insåg han att han hade drabbats av svampmycelier samtidigt med sin vän. Han förstod då att hans celler hade klarat angreppet och "bara" drabbats av evigt liv och förstelning. Han förstod också att det inte behövdes några regelbundna injektioner.

Men han tyckte att alla händelser verkade återkomma, alla drömmar kändes som repris och han tänkte samma tankar gång på gång. Han hade i sin ungdom skapat sig en bild av döden som han då tyckte var ganska finurlig. Men nu återkom samma fantasibild gång på gång. Den började med att han satt helt normalt i sitt rum och hörde hur folk i omgivningen pratade med varandra. Men sakta försvann alla ljud. När han tittade ut genom fönstret var där helt tomt. Grannhusen var borta. När han gick ut ur sitt rum kom han ingenstans. Det var tomt och helt svart. Sedan försvann allt i rummet och det verkade som han svävade ut i en svart rymd. Han såg ingenting annat än sin egen kropp. Men succesivt så började delar av kroppen att försvinna. Inga armar, inga ben och så småningom var det bara huvudet kvar. Men han visste inte säkert för han kunde inte se eller känna huvudet. Han kunde inte längre tänka klart och för övrigt spelade det ingen roll. Ingen, inte heller han själv, brydde sig om vad han tänkte. Så till slut upphörde tankarna helt och hållet. Det kändes som en lättnad. Men även känslan av lättnad försvann.

Den här löjliga upplevelsen återkom allt oftare.

Han ville inte berätta för någon om sina känslor och sina återkommande upplevelser. För övrigt var alla hans nära vänner försvunna så han hade ingen att dela sina tankar med.

Han tyckte inte heller att han ville ge någon antydning om anledningen till sin höga ålder när han år efter år blev intervjuad som världens äldsta person. Han skyllde på en ovanligt lyckad kombination av gener och att han ätit nyttig mat, vilket knappast var sant. Men när forskarna ville ha cellprover hade han vägrat.

10 juli många år senare

Nu stod han på Finlandsfärjan och tittade ner i det kalla vattnet. Han hade bestämt sig. Sina minnesnoteringar hade han förstört. Forskningen skulle inte få tag i hans kropp levande. Han hoppades att hans celler och svampen skulle dö samtidigt. Han hoppades att det inte skulle finnas några spår kvar av vad som hänt i hans kropp.

VÄRLDENS ÄLDSTA PERSON FÖRSVUNNEN PÅ FINLANDSFÄRJA

SVEN-ÅKE SVENSSON BLEV 157 ÅR

VARFÖR BLEV JUST HAN SÅ GAMMAL?

Vi ger dig 10 tips för att bli lika gammal som Sven-Åke

Efterord

Den här förmodligen mycket gamla historien hittade jag bland en massa papper och annat skräp. Jag undrar vem som har skrivit den och om det ligger någon sanning bakom. För visst måste det väl vara rena rama fantasier.

Men det är klart att man undrar. Det var ju just i Östersjön som man först upptäckte att det var något fel med fiskebeståndet. Vissa fiskarter slutade att fortplanta sig. Den okända åkomman spred sig alltmer och befolkningen varnades för att äta fisk. Sådana varningar hade kommit många gånger tidigare så ingen tog det på allvar. Ingen blev ju sjuk den här gången heller. Tvärtom – de som hade ätit Östersjöfisk verkade bli äldre än genomsnittet.

Det allvarliga var att det föddes allt färre barn.

Sedan spred sig detta över jorden. Först tyckte man att det var utmärkt att den skenande befolkningsökningen hade upphört. Men sedan insåg man allvaret. Nu föds det ju bara några enstaka barn och myndigheterna har uppmanat dessa fertila föräldrar att skaffa så många barn som möjligt.

Men forskarna står handfallna inom detta område som inom alla andra områden. Ingen lyckas komma med några nya idéer om vad problemet kan bero på eller vad man skall göra.

.